

آدرین هنری؛ صاحب قلب صورتی

ترجمه شبیه قاسمی

آدرین هنری، شاعر و نقاش معروف انگلیسی، در ۲۲ دسامبر ۲۰۰۰ در سن ۶۸ سالگی در خانه‌اش واقع در لندن درگذشت. علت مرگ او مشخص نیست ولی گفته می‌شود که بعد از جراحی قلب در سال ۱۹۹۹، دچار سکته شده بود.

هنری از زمره شاعران *Morsey beat* بود که در ۱۹۶۰ در لیورپول سربرآوردند. مرگ او دوری پس از دریافت کنتراری افتخاری از دانشگاه لیورپول و چند ساعت پس از اعطای جایزه آزادی لیورپول از جانب شورای شهر رخ داد. آدرین هنری در کنار سرودن شعر به نقاشی نیز می‌پرداخت و نمایشگاه‌هایی در لندن و لیورپول برگزار کرد.

آدرین سنال ۱۹۳۲ در حومه بندر لیورپول در شمال غربی انگلستان به دنیا آمد و در کینگز کالج به تحصیل هنرهای زیبا پرداخت و سپس فعالیت‌های دائم‌دار خود را در عرصه شعر و موسیقی در محیط لیورپول که پیش از آن بینتر را در خود پرورش داده بود آغاز کرد.

هنری تحت تأثیر شاعران امریکایی نظیر آلن گینزبرگ بر این باور بود که شعر باید مردمی باشد و بدون آن از روی سینه اجرا کرد. کنشی و بی‌ملاحظاتی نتیجه رساند که شعر پیش از هر چیز باید دلرایی معنایی سطحی مشخصی باشد و اگرچه ممکن است از طریق خواندن دوباره شعر بتوان به معنای دیگری پی برد اما هر شعر برای تأثیرگذار بودن باید بلافاصله معنی مشخصی را به ذهن شنونده یا خواننده متبادر کند. آدرین هنری این تأکید بر اجرا یا به تعبیر دقیق‌تر

پهلویت را در مقابل آفتاب غروب گرم کرد
پیش از آن که به بستر بروی
کتکت را زیر نور هاورون به خوان
در حالی که صیروس، در زخمت پاس می‌دهد
آن‌گاه دست دراز کن برای خاموش کردن ستارگان
تا پاششان عواجم کرده که یک‌به‌یک محو می‌شوند.

قلبی اجرا بودن شعر را در دورانی که رهبر گروه شعر و موسیقی راک *The Liverpool Scene* بود به بهترین نحو نشان داد. این گروه در فاصله سال‌های ۱۹۶۷ تا ۱۹۷۰ چند آلبوم منتشر کرد.

سالیان متعددی تلاش هنری معطوف به کشاندن شعر از حیطه تحصیل‌کردگان و دانشگامیان به میان مردم زندگی روزمره بود. او به شعر اجاره صمیمی اعتقاد داشت و همواره به آن وفادار ماند.

ناراحتی شدید قلبی آدرین را در اواخر عمر به زیر عمل جراحی دشواری کشاند به طوری که تا چند ماه پس از آن قادر به راه رفتن و نشستن نبود. و این تقدیری طنزآمیز برای او بود که از اوایل کار هنری قلب صورتی را به عنوان سمبل پادشاه خود برگزیده بود. او طی این دوره ناآرامی استمارش را با استفاده از یک شیط صوت ضبط می‌کرد و یکی از دوستانش به نام کاترین مارکاجلی متن این اشعار را می‌نوشت.

مجموعه شعر *The Morsey Sound*، گزیده اشعار آدرین هنری و راجر مکگاف و برابیان پتن که توسط انتشارات پننگون منتشر شده بود به تعداد بیش از یک هیابون نسخه به فروش رفت.

آنا وودفورد که هم‌اکنون مسئول روابط عمومی و انتشارات دانشگاه دورهام است درباره خاطرات خود با هنری در دورانی تمحیل در کینگز کالج چنین می‌گوید: «آدرین هنری دهه شصت را به تقلا برای به در بردن شعر از قلمرو دانشگاهیان و بردن آن به میان مردم و زندگی روزمره‌شان گذراند. شعر اجرا که زمانی فقط بارقیهی ضعیف در دیدگاه او بود، حالا هنوز در حال درخشش است. زندگی حرفه‌ای او در مقام یک شاعر در

اوایل دهه پنجاه در کینگز کالج لیوکل (که در آن هنگام بخشی از دانشگاه دورهام بود) آغاز شد. روزی که برای دیدنش به لیورپول رفتم قلب‌های صورتی (سمبل آدرین هنری) که تمام‌آور خود داشتند دوری پرچه‌هایی در سراسر شهر به چشم می‌خورد. هنری در سال ۱۹۵۱ به کینگز کالج آمد. در آن زمان فقط دو موسسه در انگلستان بودند که مرکز هنرهای زیبا اصلاً می‌گرفتند، نیوکاسل و ریدینگ. در این دوران آدرین هنری خود را صرفاً یک نقاش می‌دانست البته به قول خودش شعرهای بسیار بسیار بدی هم می‌نوشت که در جایی که بعدها به یاد نمی‌آورد چاپ می‌شدند. او چیزهایی درباره نقاشی، شاعرانی نظیر ویلیام بلیک شنیده بود، اما این مسأله برایش چندان جالب نبود. هنری پس از عیاشه دوران تمسیل و مزیت به لیورپول فعالیت خود را در زمینه نویسندگی آغاز کرد. در زمانی که بیتلز نگاه مردم جهان را به لیورپول معلقول کرده بودند سه شاعر گروه *The Morsey* یعنی آدرین هنری، برابیان پتن و راجر مکگاف موفقیت‌های روزافزونی کسب کردند. هنری در این باره می‌گوید: «این توفیق بقیماً به حضور در مکان مناسب و در زمان مناسب بستگی دارد ولی عوامل دیگری مثل اعتماد، پهنی و جسارت نیز در انجام دادن کارهایی که من حالا توان انجام دادن‌شان را ندارم مؤثر بوده‌اند. ریاست فرهنگستان هنر لیورپول چندگاهی به آدرین واگذار شد و جایزه متعددی از جمله جایزه جان مروز به آدرین تعلق گرفت.

پانوشته.

آدرین و صیروس آسانی ستارگان و نیز اسطیر پیش است.